

**ធម្មទេសនារបស់លោកអភិបាល អូលីវីយេ
អភិបូជាអគ្គសញ្ញាណបថ្វាសនៅព្រះសហគមន៍សន្តប្រាសាទស្រីសាវីយ័
ចំនា ថ្ងៃទី០៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩
យកព្រះជាម្ចាស់ជាមិត្តសម្លាញ់**

អត្ថបទទី១៖ ព្រះប្រាជ្ញាញាណ ១១,២៣-១២,២

ព្រះអង្គស្រឡាញ់សត្វលោកទាំងអស់ មិនស្អប់ខ្ពើមសត្វលោកណាមួយ ដែលព្រះអង្គបាន
បង្កើតសោះឡើយ ប្រសិនបើព្រះអង្គស្អប់សត្វលោកណាមួយ ព្រះអង្គមិនបង្កើតសត្វនោះ
ទេ។ ប្រាញ ១១,២៤

អត្ថបទទី២៖ ថេស្យាទ្យនិកទី២ ១,១១-២,២

ព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូជាអម្ចាស់នៃយើង មានសិរីរុងរឿងនៅក្នុងបងប្អូន ហើយបងប្អូនក៏
មានសិរីរុងរឿងក្នុងព្រះអង្គ តាមព្រះហឫទ័យប្រណីសន្តោសរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៃយើង និង
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទដែរ។ ២ថេស ១,១២

ដំណឹងល្អ៖ លូកា ១៩,១-១០

បុត្រមនុស្សបានមក ដើម្បីស្វែងរក និងសង្គ្រោះមនុស្សដែលវិនាសបាត់បង់។ លក ១៩,១០

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់!

នៅក្នុងអត្ថបទទីមួយ ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសមនុស្ស១៤៤,០០០នាក់ ប៉ុន្តែមាន
មនុស្សជាច្រើនដែលចង់ចូលនៅក្នុងស្ថានបរមសុខ ដើម្បីមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចជាមួយព្រះជា
ម្ចាស់។ ថ្ងៃនេះ ជាពេលវេលាមួយដើម្បីគិតអំពីអនាគតរបស់យើងដែលជាគ្រីស្ទបរិស័ទ យើងដឹង
ថាថ្ងៃណាមួយយើងនៅមុខទ្វារនៃស្ថានបរមសុខ យើងចង់ចូលប៉ុន្តែមិនដឹងថាយើងចូលបានឬអ
ត់។ នៅលើផែនដីនេះ យើងធ្វើដូចម្តេចដើម្បីរៀបចំខ្លួនដែលអាចឲ្យយើងចូលនៅស្ថានបរមសុខ
ជាមួយព្រះជាម្ចាស់បាន។ ថ្ងៃនេះ យើងគោរពសន្តបុគ្គលទាំងឡាយនៅក្នុងព្រះសហគមន៍
គោលដៅនៃជីវិតរបស់យើងគឺធ្វើដូចម្តេចដើម្បីចូលរួមនៅក្នុងក្រុមអ្នកដ៏វិសុទ្ធ ដើម្បីជាប់ជាមួយ
ព្រះជាម្ចាស់។ សន្ត លូរីស មុនពេលគាត់ស្លាប់គាត់បាននិយាយទៅកូនគាត់ថា “**កូនអើយ! កុំ
ព្រួយបារម្ភប៉ុន្មានមិត្តសម្លាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់**” ថ្ងៃនេះដើម្បីឲ្យយើងចូលនៅក្នុងភាពដ៏វិសុទ្ធ នៅ
ក្នុងគោលដៅនៃជីវិតរបស់យើងធ្វើជាសន្តសន្តិ ឲ្យយើងធ្វើដូចម្តេចដើម្បីចូលនៅក្នុងមិត្តភាព
ជាមួយព្រះជាម្ចាស់។

បងស្រីរបស់លោកឪពុកសុខណា គាត់បានស្លាប់ដោយសារដាច់សរសៃឈាមនៅក្នុងខួរ
ក្បាល គាត់មានពិការភាពតាំងពីតូចមកម៉្លេះ។ ផ្ទះគាត់នៅក្បែរព្រះវិហារ ខ្ញុំជឿថាគាត់បានបង្កើត
ទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងពិសេស នៅថ្ងៃដែលគាត់ស្លាប់ខ្ញុំជឿថាគាត់ភ្ជាប់ជាមួយព្រះ

ជាម្ចាស់នៅក្នុងរបៀបពិសេស។ ទោះបីគាត់មិនមានឈ្មោះជាសន្តសន្តី ដែលយើងគោរពទូទាំង ពិភពលោក ប៉ុន្តែគាត់មានឈ្មោះនៅក្នុងព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះជាម្ចាស់ បានទទួលស្វាគមន៍គាត់ ដោយសារអស់មួយជីវិតរបស់គាត់ គាត់បានបង្កើតទំនាក់ទំនងយ៉ាង ជិតស្និទ្ធជាមួយព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ នៅក្នុងការអធិដ្ឋាន នៅក្នុងការស្តាប់ព្រះ បន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ គាត់មិនបានធ្វើអ្វីពិសេស ប៉ុន្តែនៅក្នុងជីវិតសាមញ្ញធម្មតាពីមួយថ្ងៃទៅ មួយថ្ងៃរបស់គាត់ គាត់បានអធិដ្ឋាន ស្តាប់ព្រះបន្ទូល និងធ្វើការងារប្រចាំថ្ងៃរបស់គាត់ ធ្វើឲ្យគាត់ បានភ្ជាប់ជាមួយព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងមិត្តភាព។

ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំអញ្ជើញបងប្អូនទាំង៨៨នាក់និងគ្រីស្តបរិស័ទយើងទាំងអស់ពិចារណា **តើខ្ញុំធ្វើ ដូចម្តេចដើម្បីទៅជាមិត្តសម្លាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងជិតស្និទ្ធ?** យើងតែងចែករំលែកជាមួយមិត្ត សម្លាញ់យើង ទាំងអំណរសប្បាយ ទាំងទុក្ខព្រួយ ទាំងអ្វីៗដែលមាននៅក្នុងដួងចិត្តរបស់យើង។ យើងធ្វើដូចម្តេចដើម្បីបង្កើតទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយព្រះយេស៊ូ ដូចយើងមានជាមួយមិត្ត សម្លាញ់យើង យើងធ្វើដូចម្តេចដើម្បីយល់ថាព្រះយេស៊ូជាមិត្តសម្លាញ់របស់យើងម្នាក់ដែលយើង អាចនិយាយអ្វីៗទាំងអស់ទៅកាន់ព្រះអង្គ។ យើងត្រូវការភ្ញាក់ស្មារតីជានិច្ច ដើម្បីទៅជាមិត្ត សម្លាញ់របស់ព្រះយេស៊ូ នៅក្នុងគ្រប់កាលៈទេសៈនៃជីវិតរបស់យើង។ ឲ្យយើងដាក់ចិត្តជាអ្នកក្រី ក្រ កុំឲ្យយើងពោរពេញដោយអំនួត និងជាពិសេសឲ្យយើងទៅជាអ្នកបម្រើសុខសន្តិភាព។ យើង ចង់បានសុខសន្តិភាព កុំឲ្យយើងបាក់បែកគ្នា កុំឲ្យយើងឈ្មោះគ្នា កុំឲ្យយើងបង្កើតរឿងដែលគ្មាន ប្រយោជន៍។ បន្តិចទៀត ប្រទេសយើងនិងរំលឹកដល់បុណ្យឯករាជ្យជាតិ ជាថ្ងៃដែលប្រទេស យើងបានទទួលឯករាជ្យពិតមែន អ្វីដែលសំខាន់ធ្វើដូចម្តេចដើម្បីថែរក្សាឯករាជ្យហ្នឹង នៅក្នុង រង្វង់មួយដែលជាប្រជារាស្ត្ររបស់ប្រទេសកម្ពុជា ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់។ នៅក្នុងសង្គមក្តី នៅក្នុងព្រះសហគមន៍ក្តី យើងត្រូវការអធិដ្ឋានដើម្បីឲ្យប្រទេសយើងការពារថែរក្សាសុខសន្តិភាព ឲ្យយើងចេះធ្វើដំណើរជាមួយគ្នាដើម្បីផលប្រយោជន៍រួម។ ធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីឲ្យយើងទទួលស្គាល់ បងប្អូនទាំងអស់ដែលរស់នៅលើទឹកដីប្រទេសកម្ពុជា មានសិទ្ធិដូចគ្នាអាចទៅសាលាបាន អាច ទៅមន្ទីរពេទ្យបាន អាចបង្កើតសេចក្តីសុខនៅក្នុងគ្រួសារបាន អាចរកការងារធ្វើដើម្បីចិញ្ចឹម គ្រួសារបាន។

សម្រាប់យើងដែលជាព្រះសហគមន៍ យើងមិនគិតអំពីនយោបាយ ប៉ុន្តែយើងគិតអំពីសុភ មង្គលសេចក្តីសុខសាន្តនៃប្រជារាស្ត្ររបស់យើង ឲ្យរស់នៅជាអង្គតែមួយ ជាធ្មត់តែមួយនៅក្នុង សុខដមរមនា ដើម្បីអនាគតកូនៗរបស់យើង។ ឲ្យយើងបម្រើសុខសន្តិភាព និងឲ្យយើងមានបេះ ដូងដូចព្រះបិតាដែលមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា ណែនាំឲ្យជីវិតរបស់យើងទៅជាមនុស្សម្នាក់

ដែលបង្ហាញធម៌មេត្តាករុណាដល់មនុស្សទាំងអស់។ ពេលយើងជោគជ័យ យើងដឹងថាយើងអាច ទៅជាមនុស្សដ៏វិសុទ្ធ មនុស្សសុចរិតតាមរបៀបព្រះជាម្ចាស់។

ថ្ងៃនេះយើងអធិដ្ឋាន ដើម្បីឲ្យព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធយាងមក ឲ្យយើងចេះទទួលខុសត្រូវ យ៉ាងច្បាស់លាស់ ឲ្យយើងមានប្រាជ្ញាល្អសរសៃ ឲ្យយើងមានយោបល់ល្អ នេះជាអំណោយទាន របស់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ជាពិសេស ឲ្យយើងចេះគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយគោរពព្រះជា ម្ចាស់ជានិច្ច ព្រោះជាព្រះជាម្ចាស់ដែលប្រទានឲ្យយើងមានជីវិត ឲ្យយើងមានកម្លាំង ឲ្យយើងមាន សេចក្តីសុខសាន្តនៅក្នុងខ្លួន។ ថ្ងៃនេះ យើងជឿថាយើងអាចមានឈ្មោះដើម្បីឡើងស្ថានបរម សុខ យើងមានបងប្អូន៨៨នាក់ដែលត្រៀមខ្លួនទទួលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ យើងទាំងអស់គ្នា យើងដឹងថា យើងជាឪពុកម្តាយដែលបានយកចិត្តទុកដាក់នឹងអនាគតកូន យើងជាលោកតា លោកយាយដែលអប់រំកូនចៅឲ្យស្គាល់ព្រះយេស៊ូផង ឲ្យមានចំណេះដឹងផង ឲ្យមានសេចក្តីសុខ នៅក្នុងជីវិតផង។ កូនៗត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់កុំឲ្យយើងទៅជាមនុស្សខ្ជិល កុំឲ្យយើងទៅជា មនុស្សអសកម្ម ឲ្យយើងពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដើម្បីបង្កើតជីវិតយើងផ្ទាល់ ជីវិតនៃ ព្រះសហគមន៍របស់យើង និងបង្កើតសង្គមរបស់យើងឲ្យរកឃើញអនាគតដែលប្រកបដោយ យុត្តិធម៌ និងអំណរសប្បាយមកពីព្រះជាម្ចាស់។ អាម៉ែន។